

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Το Πάσχα πολλοί συγχωριανοί επισκέφθηκαν το χωριό μας.

Μποθούντος και του εξαιρετικού καιρού, το φετινό Πάσχα έμειναν και οι πιο απαιτητικοί ευχαριστιμένοι. Κυρίως ευχαριστήθηκαν τους ψαλ-

τείας και επιστροφής).

Στην Ανάσταση παραβρέθηκε πολύς κόσμος στην Εκκλησία, που παρακολούθησε τη λειτουργία μέχρι το τέλος. Οι ψάλτες με στεντορεία τη φωνή (παρά τη νηστεία) έψαλλαν τους αναστάσιμους ύμνους

μούς των ημερών. Οι ψάλτες φέτος ήταν αρκετοί. Ο μόνιμος ψάλτης του χωριού μας Σπύρος Α. Πλάκας, η προσφορά του οποίου είναι μεγάλη και αξία συγχωριτηρίων, παραχώρησε τη θέση του στους νεότερους.

Επίσης το εκκλησιασμά ήταν φέτος πολύ, με ιδιαίτερη παρουσία και συμμετοχή των Νέων.

Ο Παναγιώτης αεικίνητος και ακούραστος (βοηθούμενος από τον Παναγιώτη Σαλτό στις θρησκευτικές εκδηλώσεις), ήταν και φέτος η ψυχή των θρησκευτικών και λαϊκών εκδηλώσεων.

Από τη Μεγάλη Πέμπτη (12 Ευαγγελία) η εκκλησία του χωριού ήταν γεμάτη Πιστούς.

Τη Μεγάλη Παρασκευή ο Επιτάφιος στολίστηκε από νέους και νέες, με λουλούδια που πρόσφεραν ο Θωμάς και η Ευαγγελία Μαζιά και η Αικατερίνη Κ. Σπανού (που έκαναν Πάσχα στο χωριό). Τα εγκώμια έψαλλαν ομόδες Νεοφίτες και Ψαλτών. Η περιφορά του Επιταφίου έγινε στις 21.30' (τότε γύρισε ο Παναγιώτης από τον Επιτάφιο της Καστανιάς) και ακολούθησε η γνωστή διαδρομή (Νεκροταφείο, μνημείο, γύρω στον πλάτανο της πλά-

και όλοι μαζί οι πιστοί το "Χριστός Ανέστη". Φαντασμαγορικά πυροτεχνήματα νέου τύπου αντικατέστησαν τα θορυβώδη παραδοσιακά βαρελάκια. Η ψυχική και πνευματική τροφή των ημερών συμπληρώθηκε με τη μαγειρίτσα και τον ορεβίτα. Έγινε ομαδικό ψήσιμο των αμνοερσιών στο σκοπέιο, με τις οδηγίες και την επίβλεψη του Κώστα Ν. Καραγιάννη. Κατά το ψήσιμο προσφέρονταν αβγά, κουλούρια, τυρί από τις νοικοκυρές και κοκορέτσια από τους μερακλήδες "ψήστες". Το φαγοπότι και το γλέντι συνεχίστηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του σκοπέιου, μέχρι το απόγευμα, αργά.

Στην "Αγάπη" συνεχίστηκε η παράδοση, που θέλει, μετά την ακολουθία να επιβεβαιώνεται με καίριεσμο δια "χειραψίας".

Τη γιορτή του Αγίου Γεωργίου σε χωριστές παρέες άνδρες και γυναίκες έκαναν επισκέψεις στους Γιώργηδες, που γιόρταζαν αρκετοί φέτος.

Οι θρησκευτικές "εορτές" συνεχίστηκαν με λειτουργία στα Εξωκλήσια Αγίου Ιωάννη στις 29/4/2003 και Αγίου Νικόλαου 3/5/2003.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ύστερα από αρκετά χρόνια, το Σάββατο 5 Απριλίου 2003, πραγματοποιήθηκε χορός στην αίθουσα του αναψυκτηρίου "ΑΣΤΡΑ" του Δήμου Βύρωνα. Ο χορός παρά τις απρόσμενες συγκυρίες είχε μεγάλη συμμετοχή. Με την παρουσία τους αυτή οι Νεχωρίτες αξιώνουν από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου να ξανακάνει τέτοιες εκδηλώσεις. Όλοι έμειναν ευχαριστιμένοι από την άρτια και άψογη από κάθε πλευρά εκδήλωση.

Με τον d.j. στην αρχή και στη συνέχεια με το δημοτικό συγκρότημα του συμπατριώτη μας Δημήτρη Χαλαμπόπουλου (κλαρίνο), δημιουργήθηκε Νεχωρίτικη ατμόσφαιρα και οι χοροί δεν άργησαν να γίνουν δύο και τρεις.

Ο Πρόεδρος στη σύντομη ομιλία του ευχαρίστησε όλους τους παρευρισκόμενους, που ξεπέρασαν κάθε πρόβλεψη συμμετοχής, και ιδιαίτερα την Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου κυρία Ευφροσύνη Μασγάλα, που ήρθε από το χωριό για την εκδήλωση. Επίσης ευχαρίστησε τους συντοπίτες φίλους του Συλλόγου μας, Αραχωβίτες, Πλατανιώτες, Καστανιώτες, Αγιοδημητριάτες κ.λπ. και όσους προσέφεραν δώρα για τη λαχειοφόρο. Ιδιαίτερα αναφέρθηκε στο Χρήστο Τσέλιο και τη σύζυγο του Ρίτσα Τσέλιου - Φλώρου, οι οποίοι όπως και σε προηγούμενες εκδηλώσεις, προσέφεραν εξαιρετικούς πίνακες ζωγραφικής. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν οι συνεργάτες της εφημερίδας "η Φωνή του Πλατάου Ναυπακτίας" Νίκος και

Βασίλης Ζήσιμος, ο δημοσιογράφος της απογευματινής εφημερίδας Ελευθεροτυπία Ηλίας Προβόπουλος - ο οποίος στο εβδομαδιαίο περιοδικό "Γεωτρόπιο" που κυκλοφόρησε ένθετο στην "Ελευθεροτυπία" την 12/5/2003- αναφέρθηκε στο Νεχωριό και στο Δήμο Πλατάου γενικότερα. Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο Στρατηγός κ. Νί-

κος Αντωνίου με τη σύζυγο και την κόρη του.

Τέτοιου είδους εκδηλώσεις, πέραν του ψυχαγωγικού τους χαρακτήρα, μας φέρνουν πιο κοντά και μας θυμίζουν παλιές άσχημες, αλλά και καλές εποχές. Ελπίζουμε σε επόμενο κάλεσμα του Συλλόγου να ανταποκριθούν πάλι οι Νεχωρίτες με το ίδιο ενδιαφέρον και την ίδια προθυμία.

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

- Αρκετοί χωριανοί επισκέφθηκαν, στις γιορτές του Πάσχα, το χωριό. Οι λίγοι κάτοικοι του χωριού, πήραν νέες δυνάμεις για την αντιμετώπιση της απομόνωσης και της μοναξιάς τους. Όχι όμως για πολύ. Ο απροσδόκητος θάνατος του Στέφανου Μάλλιου προκάλεσε θλίψη και οδύνη σε όλους τους Νεχωρίτες και ιδιαίτερα σ' αυτούς, που μαζί αντιμετώπιζαν τις δύσκολες συνθήκες διαβίωσης. Στη μνήμη του Στέφανου ως προσπαθήσουμε όλοι να δοθεί ηλεκτρικό ρεύμα από τη ΔΕΗ, στο συνοικισμό Παλιώρια. Να ικανοποιηθεί το αίτημα του έστω "μετά θάνατον".

- Από το Χρήστο Κανελλό λάβαμε τις διευθύνσεις και τους αριθμούς τηλεφώνου, για τον οδηγό του Νεχωριτί, δσων διαμένουν στη Ναύπακτο και τον ευχαριστούμε.

- Εστάλη κάρτα, με άποψη την Ευνοήλμνη, και ευχές σε όλους τους Νεχωρίτες, αν κάποιον ξεχάσαμε ή δεν έχουμε διευθύνση του, του ευχόμαστε έστω και καθυστέρημενα. Χρόνια Πολλά και αν θέλει την κάρτα να μας τηλεφωνήσει.

- Η στάθμη του νερού της

λίμνης έπεσε αρκετά ώστε φαίνονται οι περιουσίες και τα σπίτια που ήταν βυθισμένα στο νερό. Η λίμνη έτσι, χωρίς νερό, δεν δίδει την ομορφιά του παρελθόντος.

- Σε ποδοσφαιρικό αγώνα της 26/4/2003, μεταξύ παιδικών και νέων στο γήπεδο Λιμνιάς κέρδισαν, ως συνήθως, οι παλαιοί μας.

- Από τώρα άρχισε το τοπικό συμβούλιο να ανασυνεί και να φροντίζει για την επάρκεια νερού το καλοκαίρι και τη ρύθμιση παρκάρισματος των αυτοκινήτων. Γνώμη μας είναι ότι δεν θα υπάρξει πρόβλημα αν, με κριτήριο την μεσαία μας αγάπη και τον αλληλοσεβασμό, συμφωνήσουμε για:

1. Να γίνεται λογική χρήση του νερού, ιδιαίτερα τις λίγες ημέρες που ανοίγουν όλα τα σπίτια στο χωριό. Έτσι δεν θα δώσουμε και στις Αρχές την αφορμή να επιβάλουν την καταμέτρηση του νερού με τη χρήση υδρομέτρων.

2. Να μην παρκάρουμε στην πλατεία ιδιαίτερα γύρω από τον πλάτανο και να γίνεται χρήση

(Συνέχεια στη σελίδα 6)

ΤΟ ΝΕΧΩΡΙΤΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Πληροφορούμαστε -άλλωστε το διεπίστωσαν όσοι επισκέφθηκαν το Χωριό μας το Πάσχα- ότι το Τοπικό Συμβούλιο καταβάλλει κάθε προσπάθεια και φροντίζει για την

επύλωση των προβλημάτων του χωριού.

Ιδιαίτερη προσοχή και φροντίδα καταβάλλει ώστε να ανταποκριθεί στο τεχνικό πρόγραμμα του Δήμου, τα έργα που πρότείνει κατά τη συνεδρίαση του την 15.1.2003 (δημοσιεύτηκαν στο Νεχωρίτη φύλλο 93/2003 σελ.4), με άμεση προτεραιότητα την επύλωση του προβλήματος της ύδρευσης.

Το Διοικητικό Συμβούλιο τους συγχαίρει και τους συ-

μπαιρίστατε με κάθε τρόπο.

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

- Καθαρισμός και απολύμανση του Υδραγωγείου.
- Χαλικόστρωση του Πάρκινγκ (μελετάται η οριστική διαμόρφωση του χώρου).

- Καθαρισμός και τακτοποίηση του Κοιμητηρίου.

- Καθαρισμός χαντακιών και δρόμων.

- Χαλικόστρωση του δρόμου προς Αγίους Αποστόλους ώστε να γίνει προσβάσιμος.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ Χ.Υ.Τ.Α.

Δημοσιεύματα αναφέρουν ότι έχει εγκριθεί από την αρμόδια επιτροπή της Ε.Ε. η δημιουργία Χώρου Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων (Χ.Υ.Τ.Α.) από τους Δήμους Ναυπακτού, Αντιρρίου, Πλατάνου, Αποδοτίας, Πυλίνης. Το έργο είναι προϋπολογισμού 4 εκατ. Ευρώ.

Από την εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ Της 24-25 ΜΑΪΟΥ 2003 και από τα σχόλια "Χώροι Υγειονομικής Ταφής" απορριμμάτων σημειώνουμε:

Τι είναι ο ΧΥΤΑ. Ο ΧΥΤΑ είναι μια μεγάλη λακκούβα που επενδύεται εσωτερικά ώστε να μην περνάνε τα

«στραγγίσματα» από τα σκουπίδια στο υπέδαφος και τον υδροφόρο ορίζοντα. Αρχικά, η λακκούβα στρώνεται με άργιλο και στη συνέχεια «ντύνεται» με μια εξαιρετικά ανθεκτική χοντρή πλαστική μεμβράνη που συγκρατεί τα υγρά από την αποσύνθεση των σκουπιδιών. Στη συνέχεια γεμίζει με σκουπίδια. Σε αρκετά σημεία δημιουργούνται εξοδοί του βιοαερίου που παράγεται από τη ζύμωση των απορριμμάτων, ενώ το σύστημα διαθέτει δίκτυο ειδικών σωλήνων και αντλιών για τη συλλογή των παραγόμενων υ-

γρών. Όταν γεμίσει αυτή η τεράστια λακκούβα και τα σκουπίδια πάρουν το σχήμα λόφου, τότε ο ΧΥΤΑ κλείνει και μετατρέπεται σε χώρο πρασίνου.

Πρότυπες εγκαταστάσεις ΧΥΤΑ στην Ελλάδα είναι της Πάτρας και της Ζακύνθου.

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

Η Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου κατέθεσε στεφάνι στο μνημείο των ηρώων του χωριού κατά την Εθνική Εορτή της 25ης Μαρτίου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Με τη συμπλήρωση 150 χρόνων από την ολοκλήρωση του Ιερού Ναού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (1853) στο χωριό, προγραμματίζονται διάφορες εκδηλώσεις τον Αύγουστο, για τις οποίες θα υπάρξει ενημέρωση.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Χάϊω Μάλλιου, σύζυγος Δημητρίου Φωτεινοπούλου, γέννησε αγοράκι.
- Η Κέλλυ Χαρβατοπούλου, σύζυγος Μανώλη Μάντη του Στεφάνου γέννησε αγοράκι.
Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στο χωριό ο Ανδρέας Ασημακάκης την 30/4/2003 βάπτισε το αγοράκι του ζεύγους Νικολάου Λούπα και το ονόμασε Ιωάννη. Να ζήσει το καινούριο όνομα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Η Κατερίνα Λαζοδήμου Ιωάν. και ο Δημήτρης Τσεκούρας έδωσαν αμοibaία υπόσχεση γάμου.
- Η Ιωάννα Χρ. Μυζήθρα, το γένος Όλγας Α. Καραγιάννη, και ο Νικ. Καρδάμης έδωσαν αμοibaία υπόσχεση γάμου.
- Η Αναστασία Β. Συρσίρη και ο Αποστόλης Ι. Καραγιάννης έδωσαν αμοibaία υπόσχεση γάμου.
Καλά στέφανα

ΓΑΜΟΙ

Στις 21/6/2003 στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Ηλιοπούλη, έγιναν οι γάμοι της Ντόλας Καρανδρίκα και του Ιωάννη Σιατούφλη.

Το μυστήριο ετέλεσαν οι ιερείς του Ναού και ο π. Νικόλαος Μασιγιάς.

Το ζευγάρι στεφάνωσε η Κική Κ. Φούρλα.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Γεώργιος Αθαν. Λειβαδίτης στις 29/3/2003.

- Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό ο Σταύρος Αγγελάκης στις 13/4/2003.

- Πέθανε στο Καρπενήσι και κηδεύτηκε στο Κρίκελο στις 25/4/2003, ο Χρήστος Ζ. Παπαγεωργίου.

- Πέθανε και κηδεύτηκε στο Χωριό ο Στέφανος Σπ. Μάλλιος στις 9/5/2003.

- Πέθανε στην Αμερική ο Θανάσης Τσιγκας, σύζυγος της Ευαγγελίας Ι. Γιαννάκου.

- Πέθανε και κηδεύτηκε στο Αγρίνιο ο Δημήτριος Φ. Βελλιος στις 9/5/2003.

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα στις 28/5/2003, η Ντόλα Κ. Φούρλα.

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου
Νεοχωριτών Ναυπακτίας

Εκδότης

ΚΩΝ. Γ. ΦΟΥΡΛΑΣ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Τηλ.: 210.76.45.280

Ηλεκτρονική σελ./ση -

Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ.-Fax: 210.52.38.107

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΔΙΑΡΑΣ

Αγυαίου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 210.52.36.835

Κοινωνικά

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα στις 3/6/2003 ο Γεώργιος Πλάκας.
Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Λούπα Μαγδαληνή	20
Κωσταρά Βάσω	20
Καραγιάννης Κων. Ν.	20
Παναχρήστος Χρήστος	20
Σκοπελίτης-Σαλτός Μαρία	20
Καλλιμάνης Χρήστος	20
Τσιάννος Ιωάννης	20
Πλάκας Σπύρος Ευθ.	20
Πλάκας Αθαν. Ευθ.	30
Πλάκας Ιωάν. Ευθ.	20
Λόη Βασιλική	15
Ρεντζή Σοφία	15
Ρεντζή Αικατερίνη	15
Λαζοδήμος Κων. Ι.	30
Καλφοπούλου Βιολέτα	20
Πανακώστας Βασ. και Ευ.	40
Τσιγκά Άννα	30
Καμνίτης Θεόδ. και Αικ.	30
Μέρμηγκα-Αθανασοπούλου	30
Μάνθα	20
Παναχρήστος Γεράσιμος	20
Μπαλαφούτας Νικόλαος Δ.	20
Μάλλιος-Γκόντα Δημήτρα	20
Κασιόκας Χρήστος	30
Κοντογιάννης Κων/νος	10
Σβούκας Κων/νος Γ.	20

Από το Εξωτερικό

Τσιτσου Ευδοξία	20
Σπανού Αικατερίνη και	
Νικόλαος του Κων.	50
Μαζιάς Αθανάσιος Θ.	50
Μαζιάς Ιωάννης Θ.	50
Μπουραζέρης Κώστας	50
Πλάκας Γεώργιος Α.	50
Κουτοκόστας Χρ.	
και Αγγλία	50

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

- Ο Γεώργιος Στεφ. Μάντης προσέφερε στο Σύλλογό μας στη μνήμη της νουνάς του Κωνσταντίνου Σιακαβέλλα και του συζύγου της Λάμπρου το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η Βάσω Κωσταρά προσέφερε στο Σύλλογό μας το ποσό των 50 Ευρώ, στη μνήμη της μητέρας της.

- Στη μνήμη του θείου τους Γεωργίου Λειβαδίτη και στη μνήμη του θείου τους Πολύκαρπου Λειβαδίτη προσέφεραν στο Σύλλογο:

- Η οικογένεια Γεωργίου Λειβαδίτη του Ιωάν. Το ποσό των 50 Ευρώ

- Η οικογένεια Αθανασίου Λειβαδίτη του Ιωάν. Το ποσό των 50 Ευρώ

- Η οικογένεια Κατερίνας Λειβαδίτη-Παπαλάμπρου το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η οικογένεια Αθανασίου Βλάχου προσέφερε:

- Στη μνήμη Πολύκαρπου και Γεωργίου Λειβαδίτη 10 Ευρώ.

- Στη μνήμη Σταύρου Αγγελάκη 10 Ευρώ.

- Η οικογένεια Αθανασίου Βλάχου στη μνήμη Ντόλας Φούρλα προσέφερε το ποσό των 10 Ευρώ.

- Η οικογένεια Ιωάννου Αθ. Λειβαδίτη προσέφερε στη μνήμη του αδελφού τους Γεωργίου Αθ. Λειβαδίτη το ποσό των 30 Ευρώ.

- Η οικογένεια Δημητρίου Καρανδρίκα στη μνήμη του Γεωργίου Αθ. Λειβαδίτη προσέφερε το ποσό των 20 Ευρώ.

- Ο Χρήστος Μάλλιος προσέφερε στη μνήμη του αδελ-

φού του Στεφάνου το ποσό των 20 Ευρώ.

- Η οικογένεια Δημητρίου Καρανδρίκα προσέφερε στη μνήμη της θείας τους Ντόλας Φούρλα, το ποσό των 100 Ευρώ.

- Ο Κώστας και η Μαγδαληνή Καραγιάννη προσέφεραν στη μνήμη της Ντόλας Φούρλα το ποσό των 20 Ευρώ.

- Η οικογένεια Παντελή Μέρμηγκα στη μνήμη Ντόλας Φούρλα προσέφερε το ποσό των 30 Ευρώ.

- Ο Κώστας και η Λένα Σαλτού προσέφεραν στη μνήμη της Ντόλας Φούρλα το ποσό των 20 Ευρώ.

- Η οικογένεια Κώστα Γ. Φούρλα προσέφερε στη μνήμη της Ντόλας Φούρλα το ποσό των 50 Ευρώ.

- Ο Χρήστος και η Ελένη Λειβαδίτη στη μνήμη του αδελφού τους Γεωργίου Λειβαδίτη προσέφεραν το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η οικογένεια Αθανασίου Χρ. Λειβαδίτη στη μνήμη των θείων τους Πολύκαρπου και Γεωργίου Λειβαδίτη προσέφερε το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η οικογένεια Παύλου Βλάχου προσέφερε στη μνήμη του Σταύρου Αγγελάκη το ποσό των 25 Ευρώ.

- Η οικογένεια Παύλου Βλάχου στη μνήμη της Ντόλας Φούρλα προσέφερε το ποσό των 25 Ευρώ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΟΝ Ι. ΝΑΟ

- Στη μνήμη της μητέρας της Βάσω Κωσταρά προσέφερε το ποσό των 50 Ευρώ.

- Ο Γεώργιος και η Μαρία Παγάγου προσέφεραν στη μνήμη:

- Πολύκαρπου Λειβαδίτη το ποσό των 50 Ευρώ και

- Γεωργίου Λειβαδίτη το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η οικογένεια Νικολάου Κ. Λειβαδίτη προσέφερε το ποσό των 50 Ευρώ, στη μνήμη του ετεροδελφίου τους Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η Βούλα, ο Κυριάκος και η Δέσποινα Κυριακοπούλου προσέφεραν 100 Ευρώ στη μνήμη του αδελφού και θείου τους Γεωργίου Λειβαδίτη.

- Η Αικατερίνη Κ. Σπανού προσέφερε στη μνήμη της Μαρίας Αλπογιάννη το ποσό των 50 Ευρώ.

- Ο Χρήστος Μάλλιος προσέφερε στη μνήμη του αδελφού του Στεφάνου το ποσό των 20 Ευρώ.

- Η οικογένεια Ιωάννου Αθ. Λειβαδίτη προσέφερε στη μνήμη του αδελφού τους Γεωργίου Αθ. Λειβαδίτη το ποσό των 20 Ευρώ.

- Ο Χρήστος και η Ελένη Λειβαδίτη στη μνήμη του αδελφού τους Γεωργίου Λειβαδίτη προσέφεραν το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η οικογένεια Αθανασίου Χρ. Λειβαδίτη στη μνήμη των θείων τους Πολύκαρπου και Γεωργίου Λειβαδίτη προσέφερε το ποσό των 50 Ευρώ.

- Η οικογένεια Αθανασίου Μιχ. Καραθά δώρισε στο ενοκλήσι Αγίου Νικόλαος εφκοσι (20) καρέκλες.

- Η Κική Φούρλα προσέφερε στον Ιερό Ναό του χωριού μας, στη μνήμη της μητέρας της Ντόλας το ποσό των 500 Ευρώ.

- Η Γιώτα Χρ. Λειβαδίτη στη μνήμη των θείων της Πολύκαρπου και Γεωργίου Λειβαδίτη προσέφερε το ποσό των 50 Ευρώ.

- Ο Κώστας και η Θεοδώρα Μάντη προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 50 ευρώ, στη μνήμη του αδελφού τους Γεωργίου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Γεωργίου Κ. Μάντη προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 80 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

- Η οικογένεια Ηλία και Βάσως Ιωαννίδου προσέφεραν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας 30 ευρώ, στη μνήμη των θείων τους Γεωργίου και Πολύκαρπου Λειβαδίτη.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεοχωριτών - Ναυπακτίας, συνελθόν εκτάκτως, σε συνεδρία την 28ην Μαΐου 2003, ημέρα Τρίτη ύστερα από το άγγελμα του θανάτου της ΝΤΟΛΑΣ ΦΟΥΡΛΑ εκ των πρώτων μελών του Συλλόγου μας και σύζυγος του εμπευστού και εκ των ιδρυτών του Συλλόγου, αειμνήστου Κωνσταντίνου Δ. Φούρλα (ιατρού)

αποφασίζει
1. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου να παραστεί στην κηδεία της εκλιπούσης,

2. Να συλλυπηθεί τους συγγενείς της και ιδιαίτερα την κόρη της Κική Φούρλα (που επί σειρά ετών συμμετέχει στα Διοικητικά Συμβούλια του Συλλόγου).

3. Να διαδίδει, αντί στεφάνου, στη μνήμη της εκλιπούσης το ποσό των 50 Ευρώ, στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου του χωριού μας και

4. Να δημοσιευθεί το παρόν στην εφημερίδα του Συλλόγου μας "Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ"

Το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος: Κων. Γ. Φούρλας

Ο Γραμματέας: Δημ. Ι. Καρανδρίκας

Τα μέλη: Κων. Ι. Σαλτός
Κική Παπαχρήστου-Φούρλα
Γεωρ. Ι. Λειβαδίτης
Ιωάν. Α. Μάλλιος

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Εκφωνηθείς από Γιάννη Πρωτοπαπά στην Κηδεία του Στεφάνου Μάλλιου
Στο Νεχώρι την 9-5-2003

Αγαπητέ Φίλε Στέφανε,
Σήμερα είναι μια πονεμένη

θλιβερή μέρα. Μέσα στην καρδιά της Ανοιξης με το γλυκόλαλημα των πουλιών και τον ανθοστολισμό της φύσης, σε αποαιρετάμε. Μας έφυγες εντελώς ξαφνικά και απρόσμενα κι' αυτό μας κάνει να νοιώσουμε πολύ τον χαμό σου, να ριγίσουμε μπροστά στο Μυστήριο του θανάτου.

Πρίν μια εβδομάδα, την προηγούμενη Τετάρτη του Πάσχα, γλεντάγαμε μαζί στην βάπτιση του γιου του Νίκου Λούπα Γιάννη, συζητήσαμε και δώσαμε υπόσχεση να βρεθούμε στο σπίτι σου το καλοκαίρι με το φίλο σου, το Θανάση Κοπάνη. Μου είπες ότι έχουμε πολλά προβλήματα και τόνισες χαρακτηριστικά "Να προσέξετε και εμάς".

Φίλε μου Στέφανε,
Έχουμε ιερή υποχρέωση και Δέσμευση απέναντι στη μνήμη σου να τηρήσουμε και να υλοποιήσουμε το αίτημα σου έτσι και μετά Θάνατον. Μετά μου έγραψες σε αυτό το χαρτί, τα τηλεφώνησες με το όνομά σου. Αυτό το Χαρτί μιθανόν να ήταν το τελευταίο σου και να περικλείει συγκυριακές συμπάσεις.

Δεν πρόλαβα να σου τηλεφωνήσω. Λόγοι Ηθικής Τάξεως με έφεραν σήμερα κοντά σου να σου απευθύνω το Τελευταίο Αντίο. Ο Αναστημένος Χριστός μας, που ενίκησε τον Θάνατο, θα απαλύνει το βαρύ Πόνο της Οικογενείας σου.

Αντίο Αγαπητέ Φίλε Στέφανε.

Αντίο Αγαπητέ Φίλε Στέφανε.

Αντίο Αγαπητέ Φίλε Στέφανε.

Αντίο Αγαπητέ Φίλε Στέφανε.

Αντίο Αγαπητέ Φίλε Στέφανε.

Αντίο Αγαπητέ Φίλε Στέφανε.

Αντίο Αγαπητέ Φίλε Στέφανε.

Αντίο Αγαπητέ Φίλε Στέφανε.

Αντίο Αγαπητέ Φίλε Στέφανε.

Αντίο Αγαπητέ Φίλε Στέφανε.

Αντίο Αγαπητέ Φίλε Στέφανε.

Αντίο Αγαπητέ Φίλε Στέφανε.

Φιλοσοφικά: Απ' την Βυζαντινή φιλολογία

Η Βυζαντινή φιλολογία είναι ένα αμφιλεγόμενο κεφάλαιο στα ελληνικά γράμματα. Όμως δίχως άλλο από τον 4ο έως και τον 15ο αι μ.Χ. μας άφησε μεγάλα "μνημεία στην ελληνική γραμματεία" στην λογοτεχνία, που αυτή διέφερε κατά πολύ από την προγενέστερη. Μιμήθηκε την αρχαία ελληνική (της ύστερης αρχαιότητας) και διαμόρφωσε δική της ειδή έκφρασης, όπως ρητορίες, επιτολογαφία, ιστορική και γεωγραφική λογοτεχνία, πτωχοπροδρομικά (ήταν ένα είδος επαγγελματικής ποιήσεως στις αυλές των αυτοκρατορών επί χρήμασι), μνησιτόρημα κ.ά.

Όμως ένα χαρακτηριστικό είδος ήταν αυτή η λογοτεχνία του λαϊκού πολιτισμού και ιδιαίτερα αυτή που λέγεται μυθολογική ποίηση. Αναφέρεται σε μύθους του ζωικού και του φυτικού κόσμου και οι συγγραφείς, πρόθεση είχαν να διδάξουν με τις αλληγορίες τους για το καλό ή το κακό, την ηθική στους ανθρώπους. Ήταν κάτι ανόλογο με τους Αισώπιους Μύθους. Ο Οψαρλόλογος τοποθετεί το θέμα του στην κοινωνία των ψαριών θέλοντας να μιλήσει για τους ανθρώπους. Ο Πουλολόγος που μιλά για το βασιλείο των πουλιών ή των τετραπόδων ζώων κ.ά. Ένα άλλο ο Πωρικόλογος ή των σπηραίων. Η γλώσσα είναι δημώδης, αλλά κατανοητή.

"Βασίλειοντος του πανενδοξοτάτου Κυδωνίου και ηγεμονεύοντος του Περιβλήτου Κίτρου, συνεδριάζοντος Ροδίου του Επικέρνη, Μήλου του λογοθέτου, Νερατζίου του Πρωτοπρεσβυτέρου, Ροδακίνου του Πρωτομάστορος Δαμασκηνού του Πρωτονοβελιστίμου κ.λπ... Ακούσας δε ταύτα ο βασιλεύς Κυδωνίος και Θυμώ πληθείς, έφη προς αυτήν: "Έχεις μάρτυρας τινάς", η δε έφη: "Ναι, δέσποτα βασιλεύ Κυδώνιε! Έχω ελαίαν, την κυρά ηγουμένην, φακίην την κυρα-οικονόμισσαν. Σταφίδα την κυρά καλογοραίαν. Έχω και τον Ρεβίθον τον κουκουβαομύτην. Φάσουλον τον κοιλιοπρήστην και μαυρόματον. Κρόκον τον αιματοδόχον και πνευματομάχον και λάθυρον τον ακέφαλον".

Ο Κρομμύδιος υπερασπίζεται με επιτυχία τους κατηγορούμενους, που απαλλάσσονται από κάθε κατηγορία ενώ καταδικάζεται η Σταφίδα για τις συκοφαντίες της: "να κρέμεται από ένα στραβό κλαδί, να κόβεται, να την πατάνε οι άντρες και να πίνουν το αίμα της". Αυτή η παρωδία σώζεται σε 19 χειρόγραφα, χρησιμοποιείται στη Νάξο και Κύπρο και είναι μεταφρασμένη στα Τουρκικά, Σέρβικα και Ρουμάνικα. Ιδιαίτερα αγαπητή και ειρωνική "Η Φυλλάδα του Γαδάρου", γνώρισε πολλές λαϊκές παραλλαγές κι εκδόσεις.

Ο λύκος και η αλεπού που σκοπεύουν να φάνε το γάιδαρο, τον πείθουν να μπει σε

μία βάρκα και να τους ακολουθήσει τάχα στους Άγιους Τόπους. Έτσι, θα σώσει την ψυχή του και θα ξεφύγει απ' το κακό αφεντικό του. Καθώς ανοίγονται στο πέλαιος, η αλεπού τους διηγείται ότι είδε ένα κακό όνειρο, που προαναγγέλλει το ξέσπασμα μιας άγριας καταίγιδας. Τους προτείνει λοιπόν να εξομολογηθεί ο καθένας τις αμαρτίες του, με την ελπίδα να τους συγχωρήσει ο Θεός και να τους ελεήσει ώστε να σωθούν από την τρικυμία. Ο λύκος εξομολογείται για τα κοπάδια που έχει εξοντώσει και παίρνει συγχώρεση απ' την αλεπού. Η αλεπού απαριθμεί τα κοτότσια που έχει ρημάξει και παίρνει άφεση από το λύκο. Τέλος, έρχεται κι η σειρά του γαϊδάρου, ο οποίος ομολογεί ταπεινά ότι πότε-πότε, έπαιρνε στα κλεφτά κάνα μαρουλόφυλλο για να χορτάσει την πείνα του.

"Εμένα ο αφέντης μου έπαινε κι έστρωνέ με και μέσα το μεσάνυκτον στον κήπο έπαιρνε με κι εφόρτωνέ με λάχανα, σέλινα και αντίδια σπανάκια και μαρούλια, ράπανα και κρεμμύδια. Κι εγώ από την πείνα μου, οπού 'χα σαν το σκύλο, εγύριζα το στόμα μου κι ήρπουν κομμάτι φύλλο."

Στο άκουσμα της ομολογίας οι δύο άλλοι γίνονται έξελαιο για το "μέγεθος" της αμαρτίας.

"Αφορεσμένε γαϊδαρε και τρισκαταραμένε αιρετική κι επίβουλε, σκύλε μαγαρισμένε να φας το μαρουλόφυλλο εκείνο χωρίς ξύδι και πως δεν επινίγαμε σε τούτο το ταξίδι!" (στιχ. 327-332 εκδ. Αλεξίου 1955) (στιχ. 365-368 του ίδιου).

Η αλεπού, που ήδη στην αρχή συστήθηκε ως γραμματισμένη και νομομαθής (εγώ 'μαι διδασκάλισσα του λόγου και του μύθου, κι αυτόν τον Νομοκάνονον ηξέφρω τον εχτήθου -απ' έξω) του ανακονώνει τη θανατική του καταδίκη. Ο γαϊδαρός τους εκμυστηρεύεται ότι στο πίσω πόδι του έχει ένα πέταλο με μαγικές ικανότητες και πριν πεθάνει θέλει να τους το κληροδοτήσει. Στην προσπάθειά τους να του το πάρουν τους πετάει με τις κλοτσιές, στη θάλασσα.

Βάσω Κουβελά

Βιβλιογραφία: Χρονικά, Ιστορικά, Τραγούδια, Θρήνοι, μυθολογική ποίηση Γ. Δανέλης από τα Γράμματα Ι: Αρχαία Ελληνική και Βυζαντινή Φιλολογία τόμος Γ' Βυζαντινή Περίοδος Ομάδα Εκτέλεσης Έργου καθηγητών Παν/μίου ΕΑΠ - Πάτρα 2001.

Από την εφημερίδα «Εμπρός» Ναυπάκτου

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ

Κι ήτανε, λέει το ρεπορτάζ, κάμποσι υπουργοί κι ακόμη περισσότεροι συνοδοί και πλαιοίτες οι δημοσιογράφοι που 'καναν την «άτυπη συνάχρη» στο Μεσολόγγι, Ευρωπαϊκοί όλοι της Έψιλον - Έψιλον (Ε.Ε.) υπουργοί.

Και φτάσανε, συνεχίζει το ρεπορτάζ, με πλοίο από την Πάτρα.

Ασχετοί εμείς περί τα ρεπορτάζ, λέμε ιστορίες... Ιστορίες, που δεν τις σκαρώνουμε οι ίδιοι, αλλά η ζωή.

Έφτασε, λέει η ιστορία μας, το καράβι, «Καλυδώνια» το λέγανε στο Κερονέρι. Οι υπουργοί και οι συνοδοί και οι δημοσιογράφοι αποβίβαστηκαν απ' αυτό και σ' ένα γραφικό τρενάκι επιβίβαστηκαν...

Και το τρενάκι αργά, μα κουνητό και λυγιστό και πάντα γραφικό, ξεκίνησε για την Ιερή Πόλη του Μεσολογγίου.

Και καμάρωναν όλοι και θαύμαζαν και το γραφικό τρενάκι, που κάπου κάπου σφίριζε κι όλας για να παραμερύνει ανθρώποι και ζωντανά...

Καταμεσής στον κάμπο του Μποχωριού βρισκόνταν και ξεφαντίο το τρενάκι σταματάει... Αναστατωμάρα και πανικός, περισσότερο οι συνοδοί ασφαλείας!!!

Αυτοί ήταν που πηδούσαν κι όλας απ' το τρενάκι...

Κάποιες φωνές... Κι ύστερα απόλυτη τάξη και ησυχία!!!

— Καλά, τι έγινε, βρε παιδιά, ρώτησε ο περιέργος Ιταλός Υπουργός Μεταφορών... Κι ο

Έλληνας εξήγησε σε όλους για να τους καθησυχάσει.

— Δεν είναι τίποτα το σοβαρό! Να ο μπαρμπα-Νίκος ο Λαΐνας, απ' το Παλιονέχωρο της ορεινής Ναυπακτίας, είχε «στρίψει» ένα τσιγάρο με καπνό «λαθραίο» και με χαρά από εφημερίδα, αλλά για κακή του τύχη δεν είχε φωτιά, για να το ανάψει, μήπως ανάμεσα στις γραμμές, σήκωσε τα χέρια, σταμάτησε το τρένο μας και ζήτησε «φωτιά» από το μηχανοδηγό!!!

Αυτό είπε στους συναδέλφους του ο Έλληνας Υπουργός. Αλλά εκείνοι πού να καταλάβουν... Ευρωπαίοι βλέπετε...

— Και τώρα πού είναι αυτός, που είχε το θράσος να σταματήσει ένα ολόκληρο τρένο, για ν' ανάψει το τσιγάρο του; ρώτησε αγριεμένα ο Γερμανός Υπουργός.

— Τον συλλάβαμε και τον πάμε στο Μεσολόγγι...

Μην ανησυχείτε, απάντησε ο επικεφαλής της ασφαλείας.

Μερικοί περίεργοι Ευρωπαίοι Υπουργοί πέρασαν στο μπροστινό βαγόνι για να δουν τον ενοχλητικό και «εικνίνδονο» συνεπιβάτη τους πλέον. Και είδαν:

Ο μπαρμπα- Νίκος ο Λαΐνας απ' το Παλιονέχωρο της ορεινής Ναυπακτίας, στεκόταν όρθιος, περιστοιχισμένος από αστυνομικούς και χαμογελούσε...

Γενειάδα και μαλλιά ατίθαβα. Ντυμένος χονδρή «βραχεία» κι ως έκανε ζέστη αρεχή,

Η ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Εις την βιβλιοθήκην Τζεραρόν της Ρώμης φυλάσσεται η καλύτερη επιστολή, η οποία εστάλει προς τον Ρωμαίο αυτοκράτορα Τιβέριον, από τον Πούβλιο Λεοντίου, κυβερνήτην της Ιουδαίας, ο οποίος εκυβέρνησε προ του Πιλάτου.

«Ηκούσα, ω Καίσαρ, ότι επιθυμείς να μάθεις ό,τι σοι γράφω νυν περί ανθρώπου τινός λίαν εναρέτου, καλούμένου Ιησού Χριστού, ον ο λαός θεωρεί προφήτην και οι μαθηταί του θεού, λέγοντες ότι είναι Υιός θεού, πλάστου των ουρανών και της γης και παντός ό,τι εν αυτή ευρίσκεται και υπάρχει.

Τη αλήθεια, ω Καίσαρ, ακούονται καθ' ημέραν θαυμάσια πράγματα περί του Χριστού αυτού, ανεγείρει νεκρούς και ιατρεύει ασθενείς δια μιας μόνης λέξεως.

Είναι ανήρ αναστήματος μετρίου, καλός την όψιν και μεγαλοπρέπεια περιβεβλημένον ιδίως κατά το πρόσωπον, ώστε, όσοι τον σιενίζουν αναγκάζονται να τον αγαπούν και να τον φοβούνται.

Έχει την κόμην χρώματος καρούω ωρίμου, ερικνουμένην μέχρι των ώμων του. Εκείθεν δε μέχρι, των ωμοπλάτων του καταντά γαύχρους, αλλά μάλλον σιληνή, δικάζεται δ' αυτή εν μέσω νωθεν κατά το σύστημα των Ναζαρηνών.

Το μέτωπο του είναι λείον και γαλήνιον, το πρόσωπον του άνευ ρυτίδος η κηλίδος, η ρις και τα χείλη κανονικάτα.

Το γένειον του είναι πυκνόν και του αυτού χρώματος της κόμης, δεν είναι δε μακρόν και δικάζεται εις το μέσον. Το θέλημα του είναι σοβαρόν και εμποιούν φόβον, έχει δε δύναμις ακάινους ηλικίας. Ουδείς δύναται να τον παρηγορήσει απενανός. Όταν επιτιμά, φοβίζει, όταν δε πράττει τούτο, κλαίει. Είναι αξιογάπητος και χαριείς μετά σοβαρότητας. Λέγουσιν ότι ουδέποτε ώφθη γελών, αλλά

πλειστάκις κλαίον, έχει ωραίαν κείραν και βραχίονας.

Εν τη συνομιλία ευαρεστεί πάντας, δυσκόλως όμως φαίνεται, όταν δε φανεύει, να είναι μετρίφρων και έχει το ωραιότερον παράσημα του κόσμου. Είναι ωραίος ως η μητέρα του, ήτις εστίν η ωραιότερα γυνή ήτις ποτέ εθεάθη εις τα μέρη ταύτα.

Εάν όμως η Ση Μεγαλειότης, ω Καίσαρ, ποθεί να ιδεί αυτόν πληροφόρησαν μοι, διότι θα σοι τον στείλω πάραυτα.

Πάντες εν Ιερουσαλήμ θαυμάζουν την σοφία του καίτοι ουδέποτε εσπούδασε τι και όμως είναι κάτοχος πάσης επιστήμης. Περιπατεί ανυπόδητος και ασκηής την κεφαλήν. Πολλοί βλέποντες αυτόν γελώσι, αλλά όταν ευρίσκονται προ αυτού τρέμουσι και θαυμάζουν αυτόν.

Λέγουσιν ότι ουδέποτε άνθρωπος ως αυτός ανεφάνη εις τα μέρη ταύτα Τη αλήθεια ως μοι λέγουσιν οι Εβραίοι, ουδέποτε εκπρόκθη διδασκαλία ως η δική του.

Πολλοί των Ιουδαίων θεωρούσιν αυτόν θεόν. Άλλοι πάλιν λέγουσιν, ότι είναι εκθρόνος της σης Μεγαλειότητος, ω Καίσαρ. Πολλάκις με παρενοχλούσιν οι μοχθηροί αυτοί Εβραίοι.

Λέγεται, ότι αυτός ουδέποτε δυσχερήσεν τινά, αλλά όμολογών επόισε το αγαθόν. Όλοι όσοι εγνωρίσαν αυτόν λέγουσιν ότι ευαρεστηθήσαν παρ' αυτού.

Όμως εις τιν Σην Μεγαλειότητα, ω Καίσαρ, εις την προς Σε υπακοήν, ειμί πρόθυμος. Ό,τι διατάξεις θέλει εκτελεσθί.

Εν Ιερουσαλήμ Ινδικτιώνος 7 Σελήν 11 Της Σης Μεγαλειότητος πιστάτως και ευπειθέστατος

ΠΟΥΛΙΟΣ ΛΕΝΤΟΥΛΟΣ
Κυβερνήτης της Ιουδαίας»

Επ' ευκαιρία ας αναφέρωμεν λίγα ακόμα γνωρίσματα του Χριστού.

Αυτός ουδέποτε συνέγραψε βιβλίο και όμως, οι βιβλιοθήκες όλου του κόσμου δεν μπορούν να χωρέσουν τα βιβλία που γράφθηκαν γι' αυτόν.

Αυτός ουδέποτε ίδρυσε σχολείον, όλα όμως τα σχολεία μαζί δεν μπορούν να καυκηθούν ότι έχουν περισσότερους μαθητές από όσους έχει αυτός.

Αυτός ουδέποτε εξάσκησε το επάγγελμα του ιατρού και όμως θεραπεύεσε περισσότερες ψυχές απ' όσα σώματα θεραπεύουν όλοι οι γιατροί.

Αυτός ουδέποτε οδήγησε στρατούς. Αλλά κανένας στρατάρχης δεν ήλκυσε περισσότερους εθελοντές από αυτόν.

Με les "Κύριος" κι όμως δεν με υπακούς. Με les "Φως" κι όμως δεν με βλέπεις. Με les "Οδός" κι όμως δεν με περπατάς. Με les "Ζωή" κι όμως δεν μ' εφαρμόζεις. Με les "Πλούτος" κι όμως δεν μ' αναπαύεις. Με les "Αιώνιο" κι όμως δεν με παραδέσσει. Με les "Χάρη" κι όμως δεν μ' εμπιστεύεσαι. Με les "Δύναμη" κι όμως δεν με χρησιμοποιείς. Με les "Δίκαιο" κι όμως δεν με φοβάσαι.

Αυτός είναι ο Ιησούς ο Ναζαρηνός, ο Εσταυρωμένος και άλλα πολλά.

Από τη Συλλογή
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΟΥΡΛΑ

Λεωνίδας Κωλέττας

Υ.Γ. Στα χρόνια της «επταετίας» συνέβησαν όλα αυτά. Κι όποιος αμφιβάλει ας ψάξει το «βιβλίο συμβάντων» της εποχής εκείνης...

Γιατί ο μπαρμπα- Νίκος άρπαξε κάποιες «φιλές» στο αυτόφωρο που οδηγήθηκε!!

ΤΟ ΖΥΜΩΜΑ ΤΟΥ ΨΩΜΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΝΑ ΚΑΙ ΤΗ ΒΑΒΑ

(Αφιερώνεται στη γιορτή της Μητέρας - Μάνας
στουλοβάτισσας της Ελληνικής Οικογένειας)

Κάποτε οι γ' (υ)ναίκες δηλ. οι Μανάδες και οι Βάβες μας, έκαναν χίλιες δυό δ'λειές, γένναγαν, βύζαιναν, κούναγαν, νανούριζαν, ζύμωναν, έσκαβαν, κ'βάλαγαν κλαρί, πότιζαν, θέριζαν κι ένας Θεός ήξερε, τί να πρωτοβουδώσουν (προφθάσουν) να κάμουν.

Με την ευκαιρία και φέτος, της παγκόσμιας γιορτής της Μητέρας, θα αναφερθούμε σε μια σημαντική δουλειά που έκαναν οι Γυναίκες τα παλιότερα χρόνια, στο ζύμωμα του ψωμιού. Για πολλά χρόνια το ψωμί αποτελούσε την κυριότερη τροφή των ανθρώπων της περιοχής μας, διότι έλεγαν τότε για κάποιον που πείναγε, ότι «Δεν έχει ψωμί να φάει».

Σήμερα και στα χωριά λιγοστές γυναίκες ζυμώνουν ψωμιά και κοντεύει να ξεχαστεί αυτή η δουλειά του ζυμώματος και μερικές φορές ζυμώνουν με μαγιά και όχι με προζύμι. Φρονούμε ότι αξίζει να αναφερθούμε σ'αυτό το θέμα.

Η παρούσα περιγραφή στηρίζεται στην προσωπική γνώση (Μάνα, βάβα, θειά), εμπειρία και μνήμη, του χωριού μας, χωρίς βέβαια να αποκλείεται ότι κάπως έτσι ζύμωναν και οι γυναίκες των γειτονικών χωριών (Αϊ-Δημήτρη, Αράχωβας, Καστανιάς, Πλάτανου, Κλεπάς κλπ.).

ΕΙΔΗ ΨΩΜΙΟΥ

α) Ψωμί καθαρείο, από σιτάλευρο, το οποίο είχε σχήμα στρουγγυλό, κουλούρας, καρβελιού όπως τα ταψί, ή ο νταβός. Απ' αυτό το ψωμί έκοβαν φέτες, τις έκαναν προμάδες στη φωτιά, τις άλειψαν με λάδι ή γλάνη (λίπος γουρουνιών) και τις έτρωγαν τα μικρά παιδιά.

β) Ψωμί από σίκალი - βρίζα, ή από κριθάρι.

γ) Ψωμί από καλαμποκάλευρο δηλ. η πομπούτα και το χαμοκούκι.

δ) Μπουγάτσα, δηλ. ψωμί χωρίς προζύμι (είδος σημερινής λαγάνας).

ε) Από το σιτάλευρο έφτιαχναν το πρόσφορο, δηλ. τη λειτουργία για να την πάνε στην εκκλησία για τα γιορτάσια και τα μνημόσυνα. Η εκκλησία τα πρόσφορα τα χρησιμοποιούσε για αντιδώρο.

Επίσης από το ίδιο αλεύρι έφτιαχναν κουλούρες δηλ. το Χριστόψωμο τα Χριστούγεννα (με κοκόσες στο κέντρο της κουλούρας), το Λαμπρόψωμο τη Λαμπρή (με κόκκινο αυγό στο κέντρο) και με διάφορα κεντή-

ματα και κουλούρες για τους γάμους.

Για τις λειτουργίες έκοβαν 4-5 κομμάτια ζυμαρί, τα έπλαθαν και τα έβαζαν στο ταψί. Στα κενά αυτών έβαζαν μικρά κομματάκια ζυμαριού, τα λεγόμενα λειτουργόπουλα, τα οποία προοριζόνταν για τα μικρά παιδιά.

ΤΟΠΟΣ ΖΥΜΩΜΑΤΟΣ

Το ψωμί το ζύμωναν στο δωμάτιο του σπιτιού, όπου υπήρχε το τζάκι και η γωνιά και το οποίο εχρησιμοποιείτο ως κουζίνα, ή σε ξέχωρες κουζίνες, (λίγες ήταν αυτές) έξω από το σπίτι. Συνήθως το ζύμωμα γινόταν στο σκαφίδι, το οποίο ετοποθετείτο πάνω στο κασόνι που είχε το αλεύρι μέσα. Συνήθως το ζύμωμα γινόταν Σάββατο ή Κυριακή, που ευκαιρούσαν οι γυναίκες.

ΤΟΠΟΣ ΨΗΣΙΜΑΤΟΣ

Το ψωμί το έψηναν ή στη γωνιά του δωματίου του τζακιού, ή στη γωνιά της κουζίνας έξω από το σπίτι, ή σε κάποιους λίγους ατομικούς φούρνους που είχαν τα νεώτερα χρόνια κάποια σπίτια.

ΥΛΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟ ΨΩΜΙ

α) Το αλεύρι, το οποίο ήταν σταρένιο, καλαμποκίσι, κριθάρινο, ή βρίζινο.

β) Το προζύμι για να γίνει και να φουσκώσει το σταρένιο ψωμί. Το προζύμι για το επόμενο ζύμωμα διατηρείται σε πήλινο ή γυάλινο δοχείο, ή μέσα στο αλεύρι πλάσμένο σαν τόπι στρουγγυλό.

γ) Το νερό, το οποίο έπρεπε να είναι χλιαρό και όχι καυτό, για να μην κάψει το προζύμι δηλ. τους ζυμωμικούς του προζυμιού.

δ) Το αλάτι (παλιότερα ήταν χοντρό όπως το έπαιρναν από το Μονοπόλειο Πλάτανου).

ε) Το σιτάμι και τα μύγδαλα (χωρίς τσόφλιο), για τις γιορτινές κουλούρες και του γάμου.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΠΡΑΜΑΤΑ

α) Το Σκαφίδι, το οποίο ήταν από πελεκημένο κορμό (κούτσουρο) δέντρου (κυρίως από πλατανίσιο).

β) Η σιδερένια ξύστρα, για το φύσιμο του ζυμαριού κατά το πλάσιμο και μετά.

γ) Η σίτα, ψιλή ή χοντρή, για κοσκίνισμα (έβαζαν τα πιάτ'ρα για κότες κλπ.).

δ) Το ταψί και ο νταβός (χαλκόματνια τότε, αλουμινένια σήμερα).

ε) Το βλόμερο (σφραγίδα) για τα πρόσφορα (λειτουργίες) και ψαλίδι, πιρούνι,

ρακοπότηρο, για κεντήματα στις κουλούρες των Χριστουγέννων, της Λαμπρής, των Γάμων.

στ) Η σιδερένια μάρσα και η τομπίδα.

ζ) Η σιδερένια γάστρα, με την οποία σκέπαζαν το ταψί με το ψωμί για ψήσιμο.

ΖΥΜΩΜΑ - ΓΙΝΩΜΑ - ΦΟΥΣΚΩΜΑ - ΨΗΣΙΜΟ

Η Γυναίκα-νοικοκυρά ετοιμάζονε για το ζύμωμα, ανασκουμπώνονταν, φόραγε μαντήλι - βαμβακέλα (για να μην πέσει καμιά τρίχα στο ψωμί), έπλυνε τα χέρια της, κοσκίνιζε με τη σίτα το αλεύρι που κανόνιζε να ανεβατίσει και να ζυμώσει, ανάλογα με τη φαμελιά και τις μέρες που ήθελε να φτάσει το ψωμί. Έρχιχνε σιγά σιγά χλιαρό νερό, διέλυε το προζύμι, τα ανακάτεβε μέχρι όλο το αλεύρι της σκαφίδας να γίνει ζυμαρί. Μετά αρχίναε με κλειστές τις γροθιές των χεριών της να ζυμώνει το ζυμαρί μέσα στο σκαφίδι πέρα δώθε, το σήκωνε πάνω και έριχνε λίγο αλεύρι αν χρειαζότανε. Με τη σιδερένια ξύστρα ξεκάλανε το ζυμαρί από δω κι από κει αν κόλλαγε στο σκαφίδι και το μάζευε όλο μαζί.

Όταν το ζυμαρί δεν κόλλαγε στα χέρια, ή στο σκαφίδι ήταν έτοιμο, για να τοποθετηθεί στο ταψί, για να γίνει και να φουσκώσει. Ανάλογα με τον καιρό και τη θερμοκρασία του σπιτιού, το ψωμί χρειαζότανε περίπου δύο ώρες για να φουσκώσει και να γίνει. Το σκέπαζαν με κάποιο άσπρο πανί ή με μάλλινο για να γίνει γρηγορότερα. Ετοίμαζε τη γωνιά με γερή φωτιά και από πάνω από τις κλάρες της φωτιάς έβαζε τη γάστρα για να ζεσταθεί κι αυτή. Όταν η φωτιά αυτή τελείωνε, καθάριζε τη γωνιά, έβαζε το ταψί με το γινωμένο ψωμί και το σκέπαζε με την καμένη-ζεσταμένη γάστρα, που την τοποθετούσε με τη μάρσα. Σήκωνε κατά διαστήματα τη γάστρα και παρακολουθούσε το ψήσιμο του ψωμιού για να μην καεί, ή σκάσει η κόρα και το άφηνε όση ώρα χρειαζότανε για καλό ψήσιμο.

Τελευταία έπλυνε το σκαφίδι και την ξύστρα και τοποθετούσε το σκαφίδι πάνω από το κασόνι με το αλεύρι, ανάποδα. Ετσι ζύμωναν το ψωμί δηλ. «τον άρτον ημών τον επιούσιον...» που λέει και το Πάτερ ημών οι Μανάδες μας και οι βάβες μας κι έτρωγε η φαμελιά ζυμωτό ψωμί με προζύμι. Το παρόν αφιερώνεται στις απανταχού Νεχωρίτισσες Μάνες, ζωντανές ή πεθαμένες.

Τελειώνω με τον παρακάτω θαυμάσιο στίχο του Ναυπακτίου ποιητή Γ. Αθάνα, αφιερωμένο στη Μάνα.

«Για σε το πρώτο κλάψιμο για σε το πρώτο γέλιο εσύ είσαι το θεμέλιο που χτίζεται η ζωή».

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΠΑΛΙΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

1. Ο ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ Τ' ΑΡΝΙ

Παίζεται από παιδιά αγόρια και κορίτσια (μερικές φορές). Ένα από τα παιδιά που παίζουν ορίζεται «Τσοπάνος», άλλο παιδί «Σκυλί» κι ένα άλλο παιδί ορίζεται «Λύκος». Τ' άλλα παιδιά κάνουν τ' αρνάκια, ή τα προβάτκια. Τα παιδιά που κάνουν τ' αρνάκια απλώνονται στον τόπο του παιγνιδιού και κάνουν τάχα ότι βοσκάνε, σκυφτά, σκυφτά κι αμείρινα και κάπου κάπου βελάζουν μπει, μπει, μαλακά. Ο τσοπάνος με τη γκλίτσα του ή με ένα οποιοδήποτε μπαστούνιό, φέρνει γύρα γύρα και προσέχει τ' αρνάκια που βοσκάνε.

Το τσοπανόσκυλο κάθεται πιο πέρα και φυλάει τ' αρνάκια μην τα φάει ο Λύκος. Το παιδί που κάνει το Λύκο κρύβεται πίσω από κάποιους θάμνους, πουργαριού, κέδρου ή κάποιου άλλου δέντρου, που έχει η περιοχή.

Σύμφωνα με το παιγνίδι εμφανίζεται ο Λύκος και ορμάει να φάει τ' αρνάκια. Αρχίζει ένα παιδί, που κάνει τ' αρνάκι και αυτό το παιδί αρχίζει να βελάζει δυνατά μπει, μπει και μετά βελάζουν φοβισμένα δήθεν και τ' άλλα παιδιά που κάνουν τ' αρνάκια, από το Λύκο. Τότε το «Τσοπανόσκυλο» γαυγίζει σαν σκυλί επιτίθεται στο Λύκο, ενώ φτάνει και ο Τσοπάνος με τη γκλίτσα του και απελευθερώνουν τ' αρνάκια από τα δόντια και νύχια του Λύκου, κι έτσι τελειώνει εκεί το παιγνίδι με χαρά.

Το παιγνίδι αυτό παιζότανε και στις σχολικές εκδρομές της Παλιόγυρνας και του Γλαβιά τ' αλώνια. Κάποτε παίχτηκε σε μία εκδρομή της Πρωτομαγιάς στον Εύηνο στα Καλαθέικα, κάτω απ' τα Πλατάνια του ποταμού. Εκείνη τη χρονιά α-

νταμώθηκαν στο ποτάμι τα Νεχωρίτσια και τα Αϊδημητριανάκια, μετά από συνεννόηση των δασκάλων των 2 Σχολείων.

2. Η ΚΟΛΟΚΥΘΙΑ

Παίζεται απ' όσα παιδιά θέλουν (αγόρια και κορίτσια - τσούπες). Τα παιδιά που παίζουν κάθονται σ' ένα πεζούλι ή στα σκαλοπάτια του Σχολείου ή κάποιου σπιτιού και παίρνουν από έναν αριθμό π.χ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 κ.λπ. Ένα από τα παιδιά ορίζεται σαν Μάνα. Η Μάνα αρχίζοντας το παιγνίδι λέει: «Έχω μία κολοκυθιά που κάνει 2 κολοκυθία. Το παιδί που έχει τον αριθμό 2, απαντάει. Γιατί να κάνει 2. Μα πόσα θέλεις να κάνει, λέει η Μάνα και το παιδί με το 2 λέει. Να κάνει 5. Το παιδί που έχει τον αριθμό 5 λέει. Γιατί να κάνει 5. Μα πόσα θέλεις να κάνει, λέει η Μάνα και το παιδί με τον αριθμό 5 λέει. Να κάνει 7. Τότε το παιδί που έχει τον αριθμό 7 λέει. Γιατί να κάνει 7 και έτσι συνεχίζεται το παιγνίδι.

3. ΓΟΥΡΝΕΣ ΛΑΚΚΟΥΒΙΤΣΕΣ ΚΑΙ ΤΟΠΙ

Παίζεται από 5-6 παιδιά, σε ίσο μέρος με χούμπα. Τα παιδιά σκάβουν και ανοίγουν μικρές γούρνες (Λακκουβίτσες), ώστε να χωράνε ένα μικρό τόπι, λαστιχένιο ή πάνινο. Οι μικρές γούρνες, πρέπει να βρίσκονται στην ίδια σειρά, σε ευθεία γραμμή. Κάθε παιδί παίρνει τη δική του γούρνα. Σε απόσταση 2 μέτρων από τις γούρνες τραβάνε μια ευθεία γραμμή κάτω στο χούμα, όπου εκεί κάθονται όρθια τα παιδιά που παίζουν το παιγνίδι αυτό.

Ρίχνουν λαχνό για να δούνε ποιο παιδί θα ρίξει το τόπι πρώτο προς τις γούρνες τους. Όποιο παιδί κληρωθεί παίρνει το τόπι, σκύβει λίγο και αμολάει το τόπι κυλιστά προς τις γούρνες τους. Εάν το τόπι μπει σε κάποια γούρνα μέσα, το παιδί που έχει τη γούρνα, τρέχει, παίρνει το τόπι από τη γούρνα του και ηττάει με το τόπι αυτό, όποιο παιδί προκάνει από τα άλλα που τρέχουν σαδώς σα-κεί.

Αν πετύχει κάποιο παιδί του βάσει ένα χαλικάκι μικρό στη γούρνα του παιδιού που πέτυχε, αν δεν πετύχει κανένα παιδί βάσει ένα χαλικάκι στη δική του γούρνα. Έτσι συνεχίζεται να κυλάει το τόπι προς τις γούρνες των παιδιών. Στο τέλος βγαίνει κερδισμένο το παιδί που έχει τα λιγότερα χαλικάκια στη γούρνα του. Μπορεί το παιγνίδι αυτό να παιχτεί αλλιώς, δηλ. κάθε παιδί να σημαδεύει τη γούρνα του κι αν το τόπι μπει στη γούρνα του να βάσει ένα χαλικάκι κάθε φορά, οπότε κερδισμένο είναι το παιδί που έχει στη γούρνα του τα περισσότερα χαλικάκια.

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΕ ΝΕΧΩΡΙΤΗ

Το χωριό μας μην ξεχνάς
Βοήθησέ το όσο μπορείς,
καλύτερο για να το βρείς,
με το καλό σαν ξαναπάς.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Αγαπητοί μου

Έλαβα τις ευχές σας με την ευκαιρία της μεγάλης εορτής της Αναστάσεως του Χριστού και σας ευχαριστώ θερμά.

Εύχομαι, ο Χριστός, ο νικητής του θανάτου, να σας δίνει πολλές δυνάμεις για να εμπνευσθήτε από την Ανάστασή Του και να αντιμετωπίζετε αναστάσιμα όλα τα προβλήματα της ζωής σας. Γιατί ο Χριστός με την Ανάστασή Του έδωσε την δυνατότητα σε όλους τους ανθρώπους να νικήσουν τον θάνατο στα όρια της προσωπικής τους ζωής, αφού το αναστημένο Σώμα του Χριστού, το οποίο κοινωνούμε κατά την Θεία Λειτουργία, είναι, κατά τον Άγιο Ιγνάτιο του Θεοφόρου, «φάρμακον αθανασίας». Και όπως λαμβάνουμε το αντιβιοτικό για να αντιμετωπίσουμε τα σωματικά προβλήματα, έτσι και κατά περισσότερο λόγο το αναστημένο Σώμα του Χριστού είναι το πνευματικό αντιβιοτικό για να αντιμετωπίσουμε τα πνευματικά προβλήματα και τις εσωτερικές πνευματικές - υπαρκτικές ασθενείες.

Είναι γνωστόν ότι στην Εκκλησία μας κάθε Σάββατο στον Εσπερινό και κάθε Κυριακή το πρωί, τόσο με τις ακολουθίες του εσπερινού και του όρθρου, όσο και με την αναστάσιμη Θεία Λειτουργία, υμνούμε, πανηγυρίζουμε και εορτάζουμε την ανάστασή του Χριστού και με αυτόν τον τρόπο ποθούμε να συμμετάσχουμε προσωπικά σε αυτό το πανηγύρι.

Ζώντας μέσα σε έναν ταραγμένο κόσμο, από διάφορες ανωμαλίες και καταστροφές, αναζητούμε την ειρήνη, κυρίως την εσωτερική ειρήνη. Γιατί, όταν κανείς δεν έχει εσωτερική ειρήνη, τότε όλα του φταίνε, όλα τον ενοχλούν και δημιουργεί διάφορα προβλήματα στον οικογενειακό, κοινωνικό και παγκόσμιο χώρο.

Αναζητούμε αυτήν την υπαρκτική ειρήνη, γιατί η άλλη, η εξωτερική ειρήνη, που κυριαρχεί μεταξύ δύο πολέμων, δεδομένου ότι κάθε πόλεμος είναι μια αρρώστια, είναι στην πραγματικότητα η ανάρρωση μεταξύ δύο ασθενειών.

Εύχομαι, με όλη μου την καρδιά να συμμετέχετε στο πανηγύρι της Αναστάσεως του Χριστού υπαρκτικά, στην δε Κυριακάτικη Θεία Λειτουργία να λαμβάνετε το φάρμακο της αθανασίας και να υμνείτε στην ζωή σας τον Ανάστανα Χριστό.

Ευχές σε όλους τους οικείους σας.

Με θερμές αναστάσιμες ευχές
Ο Ναυπακτός & Αγίου Βλασίου
Ιεροθέος

* * *

Το Δ.Σ. απεστείλε την παρακάτω επιστολή και έλαβε απάντηση.
Αθανάσιος Βλάχος
Αρχαίου 4 Ν. Ιωνία, 142 35 Αθήνα

Αθήνα 6.12.2002

Αγαπητέ Θανάση,

Παρακαλούμε, δεχθείτε τις ευχαριστίες του Διοικητικού Συμβουλίου και όλων των μελών του Συλλόγου μας, για τις δυο εξαίρετες φωτογραφίες, που δωρίσατε στο Σύλλογό μας και οι οποίες κοσμούν το Γραφείο του, με θέμα το χωριό και τον περί αυτό χώρο, όπως διαμορφώθηκε μετά τη δημιουργία της Ευηνολίμνης.

Με την ευκαιρία αυτή σας ευχαριστούμε ακόμη, γιατί από πολλά χρόνια αξιοποιώντας τις γνώσεις σας, το αναμφισβήτητο κύρος και τις προσωπικές σας φιλίες βοηθήσατε το Σύλλογο, το Χωριό και την Εκκλησία μας με μελέτες και σχέδια για διάφορα θέματα που μας απασχολούσαν.

Σας παρακαλούμε, -αν και θεωρούμε ότι παραβιάζουμε ανοιχτές θύρες- και εις το μέλλον να σταθείτε στο πλευρό του Συλλόγου μας βοηθός και εμπνευστής του.

Ευχαριστούμε σας και πάλι διατελούμε

Με εκτίμηση

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος Ο Γεν. Γραμματέας
Κων. Φούρλας Δ. Ι. Καρανδριάς

* * *

ΠΡΟΣ:

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Νεχωριτών Ναυπακτίας
Ενταύθα

Αγαπητοί μου φίλοι,

Σε απάντηση της από 6.12.2002 επιστολής σας έχομαι να σας ευχαριστήσω κι εγώ με τη σειρά μου για τα καλά σας λόγια και να σας διαβεβαιώσω πως θα είμαι πάντα και με όλες μου τις δυνάμεις, δίπλα σας για το καλό του Συλλόγου μας.

Σας φιλώ με αγάπη

Αθανάσιος Βλάχος

Αρχαίου 4

Ν. Ιωνία 14235

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με το σύνθημά μας «Δώστε αίμα» καλούμε όσους Νεχωριτές μπορούν -και μπορούμε πολλοί- να προσφέρουν αίμα στην Τράπεζά μας που έχουμε ανοίξει στο Νοσοκομείο Παιδών «Αγλαΐα Κυριακού».

Για πληροφορίες απευθύνεστε στα τηλέφωνα:
210 9717629, 210 9322087.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(από αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα)

Κυρίες και κύριοι,

Το θέμα είναι ευρύτατο. Ο αναφερθώ όμως σ' αυτό εν συντομία, γιατί σέβομαι το χρόνο και την αντοχή σας.

Ο διαγωνισμός είναι γνωστός σ' όλους μας από το σχολείο. Διαγωνισμούς είχαμε στο Δημοτικό, διαγωνισμούς στο Γυμνάσιο, διαγωνισμούς στο Λύκειο, αλλά πολλοί και στις ανώτατες σχολές.

Αλλά τι είναι ο διαγωνισμός;

Είναι η ευγενής άμιλλα, μεταξύ δύο ή πολλών για την επίδειξη σωματικής ή πνευματικής υπεροχής κι επιδεξιότητας. Σκοπός τους, η νίκη του ενός για την απόκτηση τεθέντος βραβείου, ή περισσότερων για την εισαγωγή τους σε κάποιο εκπαιδευτικό ίδρυμα, την κατάληψη ωρισμένων θέσεων στο Δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα.

Σε κάθε διαγωνισμό υπάρχουν οι κατάλληλοι κριτές, ένας ή περισσότεροι.

Διαγωνισμοί είναι πολλών ειδών: Ετσι έχουμε τον σωματικό κάλλους (Καλλιστεία), σωματικής ρώμης κι επιδεξιότητας (αθλημάτων, χορού, άσματος, μουσικής κ.ά.).

Οι διαγωνισμοί άρχισαν από τη μυθική εποχή, από τους Θεούς του Ολύμπου. Ο πρώτος ήταν ομορφιάς (Καλλιστεία). Τρεις Θεές

μάλλυναν κι ισχυρίζεται η καθεμία, πως είναι η ομορφότερη. Δεν συμφωνούσαν. Έτρεξαν στο Δία να λύσουν τη διαφορά τους. Αυτός, πονηρός ων, για να μη κακο-

Του
Δημ. Γρ. Ντούζου

καρδίσει καμιά τους κι έχει τη γκρίνια από τις δύο, γιατί η Ήρα ήταν σύζυγός του, η Αθηνά κόρη του κι η Αφροδίτη Θεά της ομορφιάς τις έστειλε να τις κρίνει ένα τσopanόπουλο - βασιλόπουλο, τον Πάρι. Εκείνη την ώρα έβοσκε τα ποιμνία του πατέρα του και βασιλιά της

Τροίας Πριάμου στο όρος Ιδύ. Δεν έχασαν καιρό. Πέταξαν και πήγαν εκεί. Παρουσιάστηκαν σ' αυτό με ανθρωπινή μορφή. Του ανέφεραν το ζήτημά τους. Του είπαν να κρίνει και ν' αποφασίσει αυτό και να δώσει τη λύση. Δεν το άφησαν όμως να τις κρίνει ανεπηρεάστα. Η Ήρα του έταξε να τον κάνει άνδρα πολύ δυνατό και πλούσιο, η Αθηνά να τον κάνει σοφό και διάσημο κι η Αφροδίτη να του δώσει για σύζυγο την ομορφότερη της εποχής γυναίκα, την ωραία Ελένη, τη σύζυγο του βασιλιά της Σπάρτης Μενελάου.

(Συνέχεια στο επόμενο)

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΛΙΕΣ

Το χαροπούλι

Γκζι!...γκζι!...έκοψε τη σιγαλιά της νύκτας του χαροπούλιού η οπαρχατική κρουγή.

Γκζι!...γκζι!... και ανιβού!... ο κόκκαβος...

- Βάβα, το χαροπούλι το λέει, είπε τρομαγμένος ο Σπύρος, που άκουσε τις γοερές κρουγές του.

Μικρό παιδάκι ο Σπύρος κοιμόταν με τη βάβα του αγκαλιά δίπλα στο παραβόλι, στο Ίσιωμα, στο καλυβάκι τους.

Ήξερε ως τόσο ο μικρός, το τι σημαίνει να το λέει το χαροπούλι και θορυβήθηκε. Ήταν ξεκοιμισμένος σε κάποιον τέτοιο απ' τη βάβα του.

Η γριά έκαμε πως δεν άκουσε.

- Βάβα, το χαροπούλι...ξάναψε ο μικρός και τι σκούνησε με τον αγκώνα του.

- Πλά 'ισοι, μανούλα μ', κι μη σκιάζισι...

Δεν το λέει για μας. Το λέει κάτω στα Κόμματα...Για τον Κοπάνη το λέει.

Και πράγματι το χαροπούλι ακουγόταν κάτω χαμηλά. Έπιασε ένα πλατάνι εκεί στα Κόμματα και το 'λεγε «στον καλό καιρό».

Στο καλυβάκι βασίλευε απόλυτη σιωπή.

Ως κι ο ποντικός που ροκάναγε τη χιλιοχροניתη κασέλα της καλύβας, λούφαζε, λες κι ήξερε κι αυτός για το μανιτά που φέρνουνε τα χαροπούλια.

Η φωτιά «γκάιλωσε» από ώρα κι η «σπούρη» της είχε κωνέψει.

Κρύο βεβαία δεν έκανε, αλλά την άναβαν αποβραδής, «έτσι για σ' νοθεία».

Η βάβα ανασπώθηκε, «ξέθαλε» λιγάκι με τη μακριά μασά τη «κόβολη», πέταξε δυό «φιγγιρίδια» απάνω, που 'χε στον «πυρομάχο» για τέτοιες ώρες, να φρέξει στο καλύβι, για να μη «σκιάζεται το μαζούρι».

Από τα Κόμματα ακούστηκε βαριά του γερο-Κοπάνη η φωνή κι ο ήχος του ντενεκέ που είχε για να διώχνει τον ασβό.

- Ου!...ου!...όρνιο!... και γκάπα - γκούπα ο ντενεκές.

Προγκούσε το χαροπούλι.

Το χαροπούλι σταμάτησε το θλιβερό του λάλημα. Για λίγο μόνο, γιατί, να το, πάλι απ' την αρχή. Γκζι!...γκζι!...

- Βάβα, το χαροπούλι πάλι, είπε ο Σπύρος και τρύπωνε στις βάβας του τον κόρφο.

Τώρα ακουγόταν κατακάθαρα. Πρέπει να ήταν πολύ κοντά.

- Πλά 'ισοι είπα!... Δεν το λέει για μας... Το λέει για το Μαζιά... Τ' αϊκούς; Σκούζει σ'ν κίρασις τ', στου μπάτου στου κουράφ'... Άιτι πλά 'ισοι τώρα...

Και πάλι πουκία στο καλύβι. Στο μεταξύ τα «φιγγιρίδια» άρπαζαν φωτιά. Γέμισε φως το φτωχοκόλυβο από τις φλόγες.

Οι γίδες, που κοιμόνταν δεμένες που πέρα στη γωνία, σηκώθηκαν. Νόμισαν πως ξημέρωσε. Αντερόθηκαν, έφεραν μια γύρα και περίμεναν. Σαν είδαν ότι κανένας δε σηκώθηκε, για να τις βγάλει στη βοσκή και το σκαϊδί έπεσε και πάλι στο καλύβι, γιατί η λαμπράδα της φωτιάς «καλίπωσε», ξαναστρωθήκαν καταγής, να συνεχίσουνε τον ύπνο τους και το ανακάρασμα.

Στο μεταξύ το χαροπούλι σταμάτησε το θλιβερό τραγουδάκι του.

Η βάβα ανακουφίστηκε...

«Αει κατ' τ' ασπράφια βρωμοπούλι, συλλογίστηκε η γριά, έκοψε το αίμα στο καϊθανάκι απόψι...Απ' να στρέξει στο κιφάδι σ'...».

Δεν πρόλαβε να αποσώσει το συλλογισμό της η γριά και να το, πάλι.

- Γκζι!... γκζι!... ακούστηκε το χαροπούλι.

Ούτε στα Κόμματα ετούτη τη φορά μπίε στη μαζέικη την κερρασιά «στου μπάτου στου κουράφ'»... Τώρα το έλεγε στον έλατο, που ήταν απόψε απ' το καλύβι και το σκέπαζε με τα γεροντωπά κλωνάρια του.

- Βάβα, το χαροπούλι, ξανάπε ο μικρός τρέμοντας και μισοκλαίγοντας από το φόβο του.

- Τρύπουσι, κουτούλα μ'... Τσιουή!... κι λά'ισι...

Αυτίνο, πατάκια μ', δε κρένει για χάρη!...

Αυτό θα καίτρεφε μαναχό τ' στου καλύβ' για να μας φράει απόψι, είπε η γριά και τλωπώχτηκε σ'ην τσεργονούλα της κ' αυτή.

π.μ.

Από τις διηγήσεις του Στ. Μν.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΤΑΝΟΥ

Ο Δήμος Πλατάνου, συμμετέχοντας στο Πολυσυνέδριο MONEY & FRIENDS CONFERENCE ATHENS 2003, διοργάνωσε, με τη συνεργασία της «Money & Friends», των παριδοτοπικών συλλόγων και της «ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΠΛΑΤΑΝΟΥ», κεντρική συνεδριακή εκδήλωση, την Κυριακή 13.04.2003, στο Ξενοδοχείο HOLIDAY INN Αθηνών, με θέμα: «ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΤΑΝΟΥ», δηλαδή της «Ελληνικής Ελβετίας», όπως την αποκαλούν.

Στο Συνέδριο, όπως είναι φυσικό, προέδρευσε ο Δήμαρχος Πλατάνου κ. Λεωνίδας Κωλέττας, με άφογο τρόπο.

Το Συνέδριο καιρέθηκε εκ μέρους του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγ. Βλασίου κ.κ. Ιεροθέου, ο π. Νικόλαος Μασγάλας.

Το πρόγραμμα του Συνεδρίου περιελάμβανε κατά χρονολογική σειρά τα εξής:

- Έναρξη του Συνεδρίου από τον Σύμβουλο της «Money & Friends» κ. Β. Λοΐζο.

- Ομιλία Δημάρχου Πλατάνου κ. Λεωνίδα Κωλέττα.

- Χαιρετισμό Προέδρου ΠΑΝ.ΣΥ. κ. Αλέκου Καλοσπύρου.

- Χαιρετισμό Προέδρου Ο.Σ.Υ.Ν. κ. Γεράσιμου Μούρτου.

- Προβολή (περιδιάβαση στο Δήμο Πλατάνου).

- «Η ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΩΝ ΚΡΑΒΑΡΩΝ» Κουλούρη Ταξιδάρη, γιατρού - συγγραφέα.

- «ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ» Στεργίου Δημήτρη, Δ/ντή «Τύπου της Κυριακής».

- «ΑΧ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ ΓΑΥΚΙΑ» Παπανικολάου Νίκου -

Πλάτανος Καθηγητής Πανεπιστημίου.

- «ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ Γ' Κ.Π.Σ. ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΑΣ». Το θέμα ανέπτυξε ο κ. Μπουλές, Δήμαρχος Πυλίων, μέλος της «Αιτωλικής Αναπτυξιακής», αντί του Νίκου Δημητρίου, μέλους ΑΙΤΩΛ. ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ, Οικονομολόγου.

- «ΜΙΚΡΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΣΕ ΜΕΙΖΟΝΑ ΤΟΠΟ». Προβολή Ηλίας Προβόπουλου, δημοσιογράφου.

- «ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΤΑΝΟΥ» Ιωάννη Πρωτοπαπά, Οικονομολόγου - Αντιδημάρχου Πλατάνου.

- Παίματα της Άσπας Ξύδη και του θανάτου Παπαθανασάπου. Απήγγειλε η ΑΡΤΕΜΙΣ ΜΑΝΔΑΛΙΔΟΥ.

- Οπτική και μουσική Περιπλάνηση στο Δήμο Πλατάνου, συνοδεία ντόπιων γεύσεων και ποτών.

Όλοι οι ανωτέρω ήταν πολύ καλοί στο είδος τους, άλλοι Τεχνοκράτες, άλλοι ρωμαντικοί - λυρικοί πατριώτες κι άλλοι επαγγελματίες. Όλοι εξύμνησαν, εξήραν και πρόβαλαν τα 12 χωριά του Δήμου, τα οποία η φύση επεδόφει με ελβετικές ομορφιές. Μαγευτικές αναβάσεις και κατεβάσεις διαβέβαιαν τα χωριά του Δήμου.

Κάθε χωριό έχει τις δικές του Ελβετικές χόρες και ομορφιές και τις δικές του δυνατότητες Τουριστικής Ανάπτυξης. Η Ευνοϊκότητα έχει τη δική της κάρη και τη δική της δυνατότητα Τουριστικής Ανάπτυξης. Το Δήμο ως γνωστό αποτελούν 12 χωριά, τα οποία κατ' αλφαβη-

τική σειρά είναι: ο Άγιος Δημήτριος, η Αράκωβα, το Αχλαδόκαστρο, το Δενδροχώρι, η Καστανιά, η Κλεπά, το Λειβαδάκι, το Νεχώρι, η Περδικόβρυση, η Περίστα, ο Πλάτανος και η Χώμορη. Σε ειδικό κύριο του ξενοδοχείου λειτούργησε περίπτερο του Δήμου με φωτογραφικό υλικό της βουνήσιας και τραχιάς ομορφιάς, της περιοχής, με τις εκδόσεις που κυκλοφορούν και με λοιπό υλικό των 12 χωριών.

Η σύναξη αυτή είναι ιδιαίτερα λυσιτελής, χρήσιμη και σημαντική. Η Αιτωλική Αναπτυξιακή, είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερόμενου ιδιώτη επικριρηματία, για ενημέρωση και συνδρομή σε επιχειρηματικά σχέδια, που μπορούν να γίνουν στον ορεινό όγκο των Κραββαριτοχωριών.

Η προσέλευση στο Συνέδριο αυτό ήταν πράγματι αθρόα και η αίσθηση ήταν υπέρ πλήρης. Όλοι έδωσαν το παρόν στο κάλεσμα αυτό του Δήμου, ανεξαρτήτως πολιτικών, κομματικών ή δημοτικών απόψεων, για την ανάπτυξη, την πρόοδο και το καλό των 12 ορεινών χωριών του Δήμου Πλατάνου.

Πρέπει όλοι ομοθυμωσ και ομοφώνως να συμβάλλουμε για την πραγματοποίηση του σημαντικού αυτού στόχου. Αρμόδιοι κρατικοί φορείς, Νομαρχία και ιδιωτική πρωτοβουλία να συνδράμουν προς την κατεύθυνση αυτή. Η εποχή του αγώνα για τη γαϊδαρομούλα στις γιδοστράτες των χωριών αυτών, με τον Κίτσο, την Γκιάσσα, την Μούσα, τον Ψαρρή έχει περάσει, διότι στα τόπια αυτά πάτησε ρόδα, ήρθε αυτοκίνητο, ήρθε πολιτισμός, ας έρβει και η Τουριστική Ανάπτυξη, διότι είναι κρίμα κι άδικο, ο ωραίος αυτός τόπος να μην αξιοποιηθεί. Οι Νεχωρίτες ήταν εκεί παρόντες στο Συνέδριο, ο Παπανίκος, ο Δ. Ντούζος, ο Κλ. Χαντζηνικολάου, ο Κ. Φούρλας, ο Π. Μερμήγκας, ο Ν. Μπαζιώνης, ο Δ. Λάμπας, ο Κ. Μάλλιος, ο Κ. Μάνης, ο Δ. Καρανδρίκας, ο Δ. και Κ. Σαλτός, ο Α. Φούρλας, ο Α. Ζώης κ.ά.

Αξίζουν απέραντα συγκαρτήρια για την οργάνωση και την πραγματοποίηση του Συνεδρίου αυτού, στο Δήμαρχο και το Δημοτικό Συμβούλιο Πλατάνου και όλους τους συντελεστές του Συνεδρίου αυτού.

N.M.

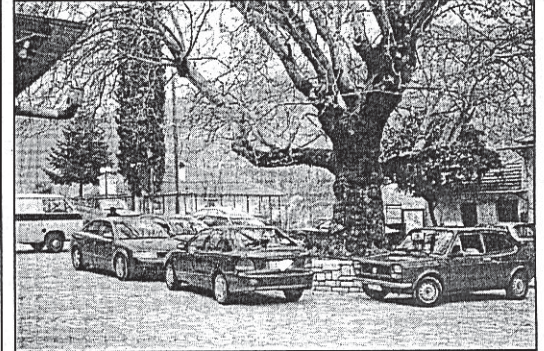
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΕΙΒΑΔΙΤΟΥ

Μακρύ ταξίδι ο θάνατος
ζωής σε κόσμο άλλο
σ' επίνεδο αθάνατο
και θεϊκά μεγάλα.

Γεώργιος Στέφανου
Μάντης

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
των πάρκινγκ. Η παρακάτω φωτογραφία πάρθηκε τις ημέρες του Πάσχα και τα λέει όλα. Επίσης να μην κλείνουμε με τα αυτοκίνητά μας τους δρόμους και δυσκολεύονται οι συγχωριανοί μας να πάνε στα σπίτια τους.

• Γίνεται σκέψη να χορεύουν οι μικροί φουστανελλάδες και θλόχισσες κάπως νωρίς και τα όργανα να πληρώνει ο Σύλλογος, ώστε αντίμερα του πανηγυριού, να αρχίζει νωρίς ο χορός αμέσως, μετά το γαϊτανάκι. Είναι πολλά παιδιά, που δίδασκονται παραδοσιακούς χορούς, ευκαιρία για πρακτική εξάσκηση.

• Περιμένουμε να υλοποιηθούν οι υποσχέσεις των αρμοδίων, σχετικά με το θέμα προ-

σέως μονίμων κατοίκων της περιοχής, στο φράγμα Ευήνου και ειδικότερα από την ΕΥΔΑΠ. Ο Σύλλογός μας ήταν και είναι σε διαρκή επαφή με το Τοπικό Συμβούλιο του Χωριού, το Δήμο Πλατάνου, τους Συλλόγους κ.λπ. και ανάλογα με τη σοβαρότητα των περιστά-

σεων, με γνώμονα πάντα το συμφέρον του Χωριού, της Περιοχής και του Δήμου γενικότερα, συμμετέχει και ενεργεί.

• Συγκαρτήρια στον Παπα-Νίκο που με δική του φροντίδα και προσωπική του εργασία τοποθετήθηκαν εικόνες, καντήλια, θυμιατήρια κ.λπ. και λειτούργησε στο εξοικημένο του Αι-Νικόλα Ευνοϊκότητα στις 3/5/2003. Ανταμείβθηκε όμως με τη μεγάλη παρουσία των Πιστών.

ΤΑ... «ΑΓΑΘΑ» ΤΗΣ ΗΜΙΜΑΘΕΙΑΣ

Μεταπολεμικά και ιδιαίτερα τη δεκαετία του '50-'60, η οικονομική κατάσταση στην Ελλάδα δεν ήταν καθόλου καλή. Πολύ περιορισμένη η κυκλοφορία του χρήματος. Ο πιο πολύς κόσμος δυστυχούσε. Δεν είχε δεκάρα να σπουδάσει και να μάθει τη γλώσσα του.

Όλα όσα κέρδιζε ο κάθε βιοπαλαιστής πήγαιναν για την επιβίωσή του. Δεν υπήρχαν περιθώρια για τίποτε άλλο. Οι πιο πολλοί τελειώναν μόνο το Δημοτικό Σχολείο κι αυτό με χίλια βάσανα, με υπερβολικές στέρσεις.

Έβγαιναν βέβαια και επιστήμονες, όμως ελάχιστοι. Οι περισσότεροι απ' αυτούς ήταν φανατικοί θιασώτες της καθαρευούσας, όπως για παράδειγμα ο φαρμακοποιός μιας μικρής επαρχιακής πόλης, που ως προς το επάγγελμα ήταν άριστος, δεν του άρεσε όμως να χρησιμοποιεί λέξεις της καθομιλουμένης για να ενημερώσει τους πελάτες του.

Μια μέρα ένας φτωχός οικογενειάρχης φλεγόμενος από υψηλό πυρετό πήγε και παρακάλεσε, τον κατά τα άλλα εξαιρετικό φαρμακοποιό, να τον δώσει ένα φάρμακο ικανό να τον ανακουφίσει. Τον εφοδίασε λοιπόν με ένα δυνατό υπόθετο και του σύστησε να πάει αμέσως στο σπίτι του και να το τοποθετήσει στον αφεδρώνα του.

Ο ασθενής δεν ήξερε τι θα πει αφεδρών, όμως από ντροπή δεν ρώτησε τον φαρμακοποιό. Λογάριαζε ότι η γυναίκα του, λίγο πιο μορφωμένη απ'

αυτόν, θα ήξερε. Αλλά δυστυχώς ούτε και αυτή ήξερε. Λεζικό δεν υπήρχε στο σπίτι για να το συμβουλευτούν. Τι να κάνει τώρα;

Αναγκάστηκε να ξαναπάει στο φαρμακοποιό και να τον ρωτήσει. Να τον παρακαλέσει να τον εξηγήσει, πού έπρεπε να τοποθετήσει το υπόθετο, για να επιτευχθεί το ποθούμενο αποτέλεσμα.

- Είς τον πρωκτόν, του δηλώνει εκνευρισμένος ο φαρμακοποιός και δεν τον αφήνει περιθώρια για περαιτέρω εξηγήσεις.

Ξαναπηγαίνει ο ασθενής στο σπίτι του. Ρωτάει τη γυναίκα του. Πού βρίσκεται ο πρωκτός; Τζιφός. Ουδέν και περί αυτού εννόρη.

Στο μεταξύ ο ασθενής γνέφει στον πυρετό. Δεν ξέρει τι να κάνει, πού να καταφύγει.

- Ας ξαναπάω στο φαρμακοποιό, λέει στη γυναίκα του. Ασφαλώς και με το δίκιο του θα με βρθεί. Ωστόσο δεν είχε και άλλη επιλογή.

Με την ούρα στα σκέλη ξαναπηγαίνει στο φαρμακοποιό. Παιρνήναι τη δέουσα απάντηση, πολύ πιο απότομη από την προηγούμενη.

Κατατρομάζει η γυναίκα του, όταν τον βλέπει να επιστρέφει σαν ζωντανός νεκρός.

- Τι έγινε; τον ρωτάει. Τι σου είπε;

- Αυτό που φοβόμουν, της απαντάει. Με έβρισε!

- Σε έβρισε; Και τι σου είπε;

- Μου είπε να το βάλω στον πιστόν μου!

K. ΛΙΑΖΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΤΕΡΕΟΕΛΛΑΔΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Η Εταιρεία Στερεοελλαδικών Μελετών πραγματοποίησε στις 10.04.2003, στην αίθουσα Εταιρείας των Φίλων του Λαού στην Αθήνα, ομιλία του Καθηγητού του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γρηγόρη Φ. Κωσταρά με θέμα: «Μιλτιάδης και Επαμεινώνδας Μάλανος, δύο αθόρυβοι δημιουργοί».

Τον εκλεκτό ομιλητή παρουσίασε ο πρόεδρος της Εταιρείας Καθηγητής Πανεπιστημίου κ. Παναγιώτης Φ. Χριστόπουλος.

Ο σταυμμένος ομιλητής αναφέρθηκε κατά ηλικία, με το γνωστό καλοπελεκημένο, εμπεριστατωμένο και βαθυστόχαστο λόγο, στους αειμνητούς αθόρυβους, ασυμβίβαστους και νικητές του χρόνου Ρουμελιώτες Μιλτιάδη και Επαμεινώνδα, οι οποίοι γεννήθηκαν στο ελατόφυτο χωριό Αγιοβλάδι της Τριχωνίδας, όπου έμαθαν τα γράμματα του Δημοτικού Σχολείου. Τις Γυμνασιακές σπουδές τις έκαναν στο Με-

σολόγγι όπου έζησαν με τους γονείς τους.

Ο Μιλτιάδης ήταν πτυχιούχος της Νομικής Αθηνών, Πολιτειολόγος και διαπρεπής δημοσιογράφος, με δράση αξιολογική και απέραντο συγγραφικό έργο.

Ο Επαμεινώνδας ήταν μια ένθεη αυστηρή πνευματική μορφή, με τεράστιο και σημαντικότερο ποιητικό έργο.

Ήταν και οι δύο πολύτιμοι, έντιμοι και θερμοί πατριώτες.

Η αίσθηση ήταν κατάμεστη από Ρουμελιώτες υψηλού πνευματικού επιπέδου.

Στην ομιλία παραβρέθηκαν εκπρόσωποι της εκκλησίας, πολιτικοί, εκπαιδευτικοί, νομικοί, στρατιωτικοί κ.λπ. Μεταξύ των παρευρεθέντων ήταν οι κ.κ. Π. Δελημήτσος, Ι. Καρακώστας, Α. Καραγκούνης, Φαίδ. Στράτος, Γ. Γαϊτάνης, Ν. Μπαζιώνης, Αλέκος Παπαλέξης, Γαβριήλ Αλπεντζος, Χ. Κουβέλης, Δ. Τζιμας, Δ. Κουτρούμπας κ.ά. πολλοί.

N.M.